

ZOUT DER AARDE

Door het "Graanoffer"

Vanuit mijn dagboek "Elke dag met God" werd gevraagd om Leviticus 2 te lezen. In de eerste hoofdstukken van Leviticus gaat het over de offergaven die God de mens voorschreef om God alle eer te geven of de zonde, bewust of onbewust, te belijden en om door middel van een voorgeschreven offergave weer in het reine te komen met God.

Leviticus gaat over heiliging (volledige overgave)

Leviticus 11:45 "Wees heilig, want ik ben heilig"

Bijna het gehele boek Leviticus bestaat uit woorden die uit Gods mond zijn opgetekend (waarschijnlijk door Mozes). Er is geen ander boek in de bijbel waarin dit zoveel voorkomt.¹

Ik werd bepaald bij Leviticus 2:13

13 Aan elk graanoffer moet zout worden toegevoegd: het zout, als teken voor het verbond met jullie God, mag bij het graanoffer niet ontbreken. Ook aan de andere offers moet zout worden toegevoegd.

Vroeger was zout een belangrijk ingrediënt; zout werd toen veel gebruikt om bederf tegen te gaan. Tegenwoordig is zout meer voor de smaak van het eten. Ook hebben we in 2010 de gevolgen kunnen zien als er geen zout meer is om gladheid te bestrijden: botbreuken door val, chaos in het verkeer, zelfs doden.

Bovendien was het in vroeger tijd een teken van vriendschap en verbondenheid.² Zo gebruikt God zout als voorbeeld van zijn verbond met de mens, in vriendschap en verbondenheid.

Numeri 18:19: *Van alle heilige gaven die de Israëlieten aan de **HEER** brengen, geef ik jou, je zonen en je dochters voor altijd een vast deel. Voor de **HEER** geldt dit als een eeuwigdurend, met zout bekrachtigd verbond met jou en je nakomelingen.'*

of

2 Kronieken 13: 5: *U zou toch moeten weten dat de **HEER**, de God van Israël, het koningschap over Israël voor eeuwig aan David en zijn nakomelingen heeft gegeven, in een met zout bekrachtigd verbond.*

Bij Leviticus 2:13 moest ik denken aan Mattëus 5:13

Jullie zijn het zout van de aarde. Maar als het zout zijn smaak verliest, hoe kan het dan weer zout gemaakt worden? Het dient nergens meer voor, het wordt weggegooid en vertrapt.

Wij worden opgeroepen zout van de aarde te zijn, smaak gevend aan elkaar als kinderen van God en aan onze directe omgeving, onze naasten. In Leviticus 2 wordt gesproken over diverse offergaven die gebracht werden en daarbij mocht zout niet ontbreken. De offergaven werden in vuur verbrand tot een geurige gave die de Heer behaagt. (Diverse verzen in Leviticus)

*De priester moet een deel van het graanoffer als teken voor de hele offergave op het altaar verbranden, als een geurige gave die de **HEER** behaagt.*

In Marcus 9:49-50 lezen we;

49 Iedereen moet met vuur gezouten worden. 50 Zout is goed! Maar als het zout zijn kracht verliest, hoe zullen jullie het zijn kracht dan teruggeven? Zorg dat jullie het zout in jezelf niet verliezen en bewaar onder elkaar de vrede.'

Zoals vroeger het zout letterlijk werd gebruikt om de offergaven te behoeden voor bederf, zo wordt in het Nieuwe Testament ook het zout figuurlijk bedoeld om ons niet te bederven, van God af te laten dwalen. Wij ervaren beproeving en ergernis; dat kan ons brengen bij geestelijk bederf en geestelijke verval, waardoor wij het zout verliezen. Jezus heeft ons geleerd hoe wij hier tegen mogen strijden en overeind mogen blijven:

Efeziërs 6:16-18: *... en draag bovenal het geloof als schild waarmee u alle brandende pijlen van hem die het kwaad zelf is kunt doven.*

Markus 9:49: *Iedereen moet met vuur gezouten worden.* Door het vuur, ons offer, overgave, krijgen wij het zout terug! Vers 50: **Zorg dat jullie het zout in jezelf niet verliezen en bewaar onder elkaar de vrede.**

¹ Uit "Korte inleiding tot de Bijbelboeken" van Ernst Aebi

² Uit "Elke dag met God". IBB

ZOUT DER AARDE

Lees ook Lucas 14: 34:

Zout is iets goeds. Maar als ook het zout zijn smaak verliest, hoe kunnen we het dan zijn kracht teruggeven? 35 Ook voor de bemesting van de grond is het niet meer bruikbaar, dus wordt het weggegooid. Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren!

GRAANOFFER:

Leviticus 2:13: **Aan elk graanoffer moet zout worden toegevoegd: het zout, als teken voor het verbond met jullie God, mag bij het graanoffer niet ontbreken. Ook aan de andere offers moet zout worden toegevoegd.**

Er wordt in Leviticus 2 gesproken over verschillende offergaven. In vers 13 over het "Graanoffer".

In Johannes 12 spreek Jezus over de "Graankorrel". Over zijn offer voor de mensheid, zijn dood aan het kruis maar ook over de opstanding uit de dood, waardoor Hij is verheerlijkt en voor ons het (graan-)offer is: degene ons terugbrengt bij God de Vader.

Johannes 12 23-26:

Jezus zei: 'De tijd is gekomen dat de Mensenzoon tot majesteit wordt verheven. 24 Waarachtig, ik verzeker u: als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht. 25 Wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het voor het eeuwige leven. 26 Wie mij dient moet mij volgen: waar ik ben zal ook mijn dienaar zijn, en wie mij dient zal door de Vader geëerd worden.

De overgave aan Jezus, het sterven aan je zelf, is het "Graanoffer" uit Leviticus waardoor je veel vrucht zult dragen, je zout der aarde zult zijn. Door het offer van Jezus kunnen wij ook weer dat verbond met God sluiten. Door onze overgave aan Hem zal het zijn "als een geurige gave die de HEER behaagt" waarbij zout niet mag ontbreken!

In de teksten voorafgaande aan Mattëus 5; Markus 9 en Lucas 14 lees je hoe je zou kunnen/moeten zijn en welke zaken je wel en niet moet doen; ook zaken die je kunnen bederven, je van God en het voorbeeld (zout) zijn voor de wereld afhouden. Als we als kinderen van God niet meer het zout, de smaak, het voorbeeld kunnen zijn, is ons leven één "holle klank" en raken mensen niet onder de indruk van wie en hoe wij zijn, is de kerk/gemeente niets anders dan een stichting of verenging met wat statuten en een huishoudelijk reglement.

God biedt ons zoveel meer aan om één te zijn met Hem, in vriendschap en verbondenheid. Jezus heeft ons zoveel geleerd tijdens zijn leven op aarde. Door de heilige Geest mogen wij ervan doordrongen zijn dat wij alle hulp en kracht krijgen op die momenten wanneer wij dat nodig hebben. In alle opzichten, in werkzaamheden, in gespreken, in dienen. Zowel in blijde als in moeilijke tijden. In het vuur van de beproeving en verdrukking zal Hij ons helpen:

1 Korintiërs 10:13: *U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. God is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd: hij geeft u mét de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan.*

De wereld om ons als kinderen van God heen is op zoek naar eerlijke vriendschap en eerlijke, oprechte verbondenheid; ze zijn op zoek naar een vertrouwd en veilig huis³ waar ze één kunnen zijn met die God, die wij hen mogen laten zien door ons "graanoffer" en door de manier waarop wij het "zout der aarde" zijn.

Ben je het zout kwijt geraakt? Maak dan het offer, vertrouw op Hem, doe de stap terug naar Hem, geef je (opnieuw) over, zorg dat je weer -in en door Hem- zout bent.

Laten wij "samen" die zoutberg zijn om chaos te voorkomen, de smaak die anders is, de geur van Jezus verspreiden.

Zorg dat jullie het zout in jezelf niet verliezen en bewaar onder elkaar de vrede.

De wereld kijkt naar ons, maken wij hen jaloers?

³ Ps 4:9 want u, HEER, laat mij wonen in een vertrouwd en veilig huis.